

Шарпацька Наталія
викладач агро-економічних та лісотехнічних дисциплін
Новоушицький коледж
Подільського державного аграрно-технічного університету
смт. Нова Ушиця

РОЛЬ І МІСЦЕ ПРАКТИЧНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ АГРАРНОЇ ГАЛУЗІ

Підготовка сучасних фахівців аграрного сектору повинна орієнтуватися на формування кваліфікованих високоосвічених спеціалістів, які мають необхідний запас фахових знань і професійних компетенцій, володіють сучасною технікою та технологією сільськогосподарського виробництва, можуть здійснювати науково-технічну та інноваційну діяльність [1, 2].

Становлення майбутнього фахівця аграрної сфери безпосередньо залежить від формування особистісних якостей, володіння науковими фаховими знаннями, уміннями та навичками, необхідними для виконання професійних обов'язків. Провідну роль у підготовці таких фахівців відіграє практична складова підготовки у вищих навчальних закладах різних рівнів акредитації [3].

З метою вивчення стану практичної підготовки у студентів спеціальності «Агрономія» Новоушицького коледжу «Подільського державного аграрно-технічного університету» було проведено емпіричні дослідження у групі студентів 4 курсу шляхом анонімного анкетування.

В результаті опрацьованих даних щодо якості викладання і отримання знань з фахових дисциплін, встановлено, що 60% студентів надають перевагу практичним заняттям, 30 % – лабораторним, 10 % - семінарським, самостійну роботу не обрав жоден студент. Окрім того, 90 % студентів визначили провідну роль у формуванні професійної компетентності навчальних та виробничих практик.

На запитання «Які зміни в освітньому процесі сприяли б підвищенню якості Вашої професійної підготовки?» 50 % студентів відповіли – збільшення практичних занять, 20 % студентів – збільшення навчальної практики, 15 % студентів – впровадження новітніх технологій, 10 % студентів – збільшення лабораторних занять, 5 % студентів задоволені існуючим навчальним процесом.

Таким чином, за результатами проведених досліджень, ми зробили висновок, що практична підготовка фахівців має важливе значення для формування компетентності студентів агрономічного профілю. Вимогою часу є максимально зблизити теорію і практику з використанням передової техніки, сучасної технології і організації сільськогосподарського виробництва. А також при здійсненні практичного навчання студентів потрібно охоплювати всі види практичної діяльності майбутньої спеціальності та максимально враховувати вікові і пізнавальні можливості студентів.

Список використаних джерел

1. Балацька О.С. Власенко Т.О. Теоретичний і практичний аспекти інноваційної підготовки фахівців аграрної галузі України. *Управління розвитком складних систем*. 2018. 34. С. 146-151.
2. Заскалета С.Г. Тенденції професійної підготовки фахівців аграрної галузі в Україні. *Збірник праць II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії»*. 2013, С. 5 – 9.
3. Альононов О., Саковська Л. Ефективність освітньо-педагогічної діяльності Новоушицького коледжу Подільського ДАТУ і шляхи її вдосконалення . *Збірник наукових праць II міжнародної науково-методичної конференції (м. Кам'янець-Подільський, 26–27 квітня 2018 року)*. Кам'янець-Подільський, 2018, С. 6-10.

Шаферівський Богдан

к. с-г. н., доцент кафедри
Полтавська державна аграрна академія
м. Полтава

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ, ЯК ЕЛЕМЕНТ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ

Соціально-економічні перетворення, що відбуваються в Україні, висувають нові вимоги до підготовки фахівців. Входження освіти України в Болонський процес привело до зміни цілей, задач та умов здійснення навчання у вищих навчальних закладах (ВНЗ). Відповідно до цього розробляються, вдосконалюються та впроваджуються нові педагогічні технології навчання [1].

Отже, актуальність даної теми пов'язана з тим, що нині здійснюється модернізація української системи освіти, котра висуває нові вимоги до результатів навчання, а також до підготовки висококваліфікованих працівників у всіх галузях освіти, в тому числі до педагога, його професійної мобільності.

Особлива увага у даному контексті має приділятися саме організації самостійної навчально-пізнавальної діяльності здобувачів, як основного засобу засвоєння навчального матеріалу. Виконання здобувачами вищої освіти індивідуальних завдань з навчальних дисциплін буде сприяти відпрацюванню та засвоєнню навчального матеріалу, закріпленню та поглибленню отриманих в ході аудиторних занять знань і, головне, формуванню культури розумової праці та навичок самоосвіти, а також розвитку творчих здібностей у здобувачів. Такий підхід, у свою чергу, потребує необхідності перенесення акценту з